

“Cal treballar i defensar la cultura catalana”

Jordi Gallegos fent el programa de ràdio sobre música de cobla. Foto: JOSEP BOFILL BLANC.

L'activitat sociocultural l'ocupa la major part del dia. Des de l'Agrupació Sardanista Escalenca Avi Xaxu, fins a un esbart de ballet tradicional, passant pel cor de música o el Centre de Recerca i Documentació de l'Escala. Jordi Gallegos (l'Escala, 1981) té molt poc temps de lleure. A més, comparteix la jornada fent classes en un institut i treballant de pastisser en el negoci familiar. Tot plegat, sense oblidar que un cop a la setmana condueix un programa de música de cobla a la ràdio. Per la seva edat, no li queda poc temps per sortir amb els amics? Entre les classes a l'IES El Pedró i la pastisseria, més tota la càrrega treballant tot l'àmbit cultural i lúdic i social de l'Escala, realment em queda molt poc temps lliure per sortir amb els amics. Ara bé, he de reconèixer que quan faig totes les activitats

de les entitats en què participo, és la satisfacció que compensa la falta de temps que em pugui quedar. I és que, la veritat, per a mi és una inversió de temps treballar i defensar la cultura tradicional i popular de l'Escala i de Catalunya. I és que tot plegat forma part de mi mateix, i d'altra banda és un dret i un deure treballar i defensar la cultura popular i tradicional de casa nostra, ja que forma part de les nostres arrels. Com ha anat el pubillatge sardanista que s'ha portat a terme a la seva localitat? Ha sigut molt positiu. S'ha basat en el treball amb els recursos i amb els actius humans i les entitats culturals que hi ha a l'Escala. Tradició i innovació en el camp del sardanisme i del món de la cobla, i sobretot també veure les parts històriques de diferents motius com pot ser l'exili i la cultura tradicional popular catalana arran de la Guerra Civil. I veure com des d'alguns centres, com poden ser els casals catalans, s'ha vist manifestat. Tot i que en aquest gran projecte cultural de L'Escala Ciutat Pubilla 2010, la mala situació econòmica que patim no ens ha permès desenvolupar tot allò que hauríem volgut, com ara la cultura tradicional i popular, in extenso, no només centrat en el sardanisme, estem molt satisfets de tot el que s'ha fet. I esperem haver pogut contribuir a enriquir la història de les ciutats pubilles. Què cal perquè la sardana i la cultura popular i tradicional catalana no siguin mirades de reüll i considerades folklòriques? És molt senzill, però no tan fàcil, a la vegada: normalitzar la situació. Hem de ser capaços de normalitzar-la, encara que es pugui dir i veure que la joventut no s'hi implica prou. Continuar fent pedagogia des del principi i no veure la cultura tradicional com una cosa llunyana. Òbviament no podem tenir un fruit d'un any per altre, perquè en qüestions de cultura no s'obtenen els resultats a curt termini. Sinó que s'ha de tenir una mica més de projecció. Estant en el món de l'educació es veu. Per exemple, en moltes escoles s'ensenyen ja des de primer les festes de Catalunya i de cadascuna de les localitats corresponents, i a poc a poc

funcionarà. Crec que d'aquí a tres, quatre anys, trobarem un canvi pel que fa a la implicació de les noves generacions en els aspectes culturals i populars de casa nostra. Les dinàmiques estan canviant. En les entitats sardanistes, per exemple, on sempre hi havia hagut gent veterana, gent gran, al capdavant ara hi ha persones que no arriben a la trentena d'anys. I a què es deu això? Mai hem d'intentar obligar a fer les coses perquè sí. Quan obligues a fer les coses, la primera reacció és el refús. Està bé la pedagogia, però llavors un mateix s'ho han d'anar estimant i fer-s'ho seu, sentir-s'hi atret. D'altra banda, s'intueix una mica més d'implicació dels mitjans de comunicació. I això és bo que passi i que també es normalitzi en aquests mitjans. Amb tot, com és que no s'acaba de fer costat a les nostres pròpies arrels, com per exemple la cultura popular i tradicional? La cultura tradicional i popular sempre ha estat la germana pobre. Crec que d'una vegada s'ha de deixar la idea que el que ens ve de fora és millor, sense valorar prou bé el que tenim a dins. Sortosament això està canviant, i cada vegada la cultura popular està més arrelada i present en els actes i activitats dels pobles.

Publicat a:

- El Punt Barcelona 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Barcelonès Nord 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Comarques Gironines 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Maresme 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Penedès 29-12-2010 Pàgina 21
- El Punt Vallès Occidental 29-12-2010 Pàgina 21

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/350753-cal-treballar-i-defensar-la-cultura-catalana.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss